

გათიანი, 17 დეკემბერი.

ს ო მ ს ე თ ი.

დასავაზნებელი პრემია წევრების შუამდგომლობით

(ინტერვიუ ქალაქის მოქალაქეთა 2-5 გზის ანკუაფობისთან).

საქართველო იშვიათ ხანას განიცდის. ის სახელმწიფოებრივ ჩვენს ვაჟ-შვიბს, რომ იყვენ დამოუკიდებელ დამკვიდრ და ღრთ აზრან რაღდენ ვერ გამოიჩინეს შინაგარე სიმკვიდრე დემოკრატიული დანიშნონა. არც აზრანაგდენ და არც სიმამრის და-მომავალდობლისთვის პრაქტიკული თი ღამეში მსხვილობო არ ამშვე-ნენს. ეს სახელმწიფოებრი სურვილი მომუშაბდებელი აღმოჩნდენ ვროც-ნული თავისუფლების დაცვის საქმე-ში.

საქართველოში თიგადამეც ხედავ-და ამას და მთელი სტრუქტურა, დე-საჟი რეპრეზენტაციული ვაკაციონში მუ-შობილი აღარ დაინა, პირიქით საქართველოს ვარს-ებელსა ყოფ-ლად არა სარღო ძიბილი უნახსკეტელ შიღის ვაგმარბის რუს-ანგერბიჯან და სომხის ღლიანსია.

ასეთი საქართველოს მთავო-რბად ასრულებენ წინადა ვიცეს ხაზის წინაშე რომ იგი შეტერარე-ნებს შრომობელ ხალხს თავისუფლ-ობის და დემოკრატიულობის იფენს ყველა წინაშე. მუშელ მოქალაქეთა უმსახებელად, მთავრობად მოხდინა ნაწილობრივი მოხიბობისცეკა, დაარ-სდა ვროცარტის დახაბბილ კომიტეტო-ხი და მარლს რუს უმთავროსი იფი-ვადსდა კლასიკულ მიზან შეწინა-ღობი ნაშრომ სახებელი სასურსათო-ღონდის შესრულებად, ამ მიზნით გზობეუბილი დარტრეტო დაფუძინებე-ლი კრების დღედა ურეკულისმად მოიწონა და მას დასტური დასცა.

მავრან როგორც ჩვეულებრივად ხდება აკოცო რუც ვაგუბერობის პარტიკარამუბდა ვთიბითარ აკოცის ხის ავთებელ ამ დეტრეტის წინააღ-მდეგო იფი. ვარს და მათი შიგნ ვა-ნების კიდვე საზოგადოებრივი ენით აკოცის საზოგადოებრბად ამ დე-პურტს.

მთავრობად მიიღო დეტრეტო სოფ-ლებში სინაბილი იქილებითი და მ-კარ ფასების შეტეობის შესახებო ამ ს უსავსა ანთერგი მოხაზინა.

მთავრობად დაადგინა ვერცხებულ სოფლის მეურნეობიდან შეტეობის მართის ვაგმარბა შეტერადით სიბი-რეთ სხებდრო სასურსათო ბეღლისსა-თვის.

მთავრობად მიაქვს ვროც ვთავილი ამ ქობანბეღლისა, რომელიც მიწად მომქმედენ ღირს ვაგუბრენ. ამხვე ურო დემოკრატიული და სახე-ლობ ტეტრეტო არ უნდა იფიოს. ვინ იმარბდა ამით, სოფლებით თავიერ სოხიბიფილობის ფორმირს სინებერ უსურსაზრე დამოუკიდებელი და მისცე-ს არც ესის ის ნენებით უნებ-ობით კვედნის დასტურებს.

მიიღო შრომობელ ხალხს ეს უსის და სოფლის მეურნეობის მასა სინებრული ვეხებებით ამ დეტრეტის ენიბიდან ხაზინა იცის, რომ ფორ-ტო მისი პირისში, მელითა და იგი დაშრომელი მისივე დაშრომდა.

საქართველოს მთავრობად იღებს ყველა შიღების ხაზის დაქანასისინე-ლის თავისუფლების მართადობის-თვის და ვინც ამ დროს მას ვეცა-ვარბებით ხელს შეუშროს მას პა-სუტეს თეთი ხაზი მოსთხოვს.

ერევანში ახალი ამბები შიდადგენა. გეოპოლიტიკური სიმამხი გულს ვარ-ლად უხებდა მოსკოვის პოდშევი-ვებს. სომხეთი აზრანაგდენის მერე ვერა და ხიდად ეღბნა რუსეთის ის-პარალიტის რომელიც ამ ვაგმარ ში-ნა სოციალისტური წამისხაში, ან-შეგნეს. მას ვაგარდა რომ ვროც-ნის რეპრეზენტი ისე ვაგუბრენა რუ-სებდა რომ ცოლი მანრე მეტეს ყო-სტობობს. ჩვენ არც ვინდა სომხებს უსავსეფორთობა არც ვეხებინა (კოცის ზიღე და არც კენარკობა რომელიც ბეღის პარობიდა თავის ფროცით, მავრან სომხეთის ყოფა ტეტრეტო მის-ტობილობის) პოლიტიკური ვეხენი დღედა ვროც ბილიტრესტებელ-ნი, სომხის ბეღდარნი პერის მეთა-ვრობითი ამ მბებეს მთავრობი რო-მელიც ვროცულებდა საქართველოს საქართველო პირიქენ ვოცო და ნილა-რის დავებს.

ქართველი დემოკრატია რაგობიც ყოველთვის იცა დეტრეტო ყოველ-მხრივ შეტევენა. რომ ანკუაფო-ბურტ, მებოხებდინა შეტეობინაო-ბა არ დაორღვეს მავრან უნ პარც ვამართლდა ეს მხეხი, სომხეთი ბე-ღდნე უნდა იცოდეს, რომ იგი სუბამს სინაბისწერო ნიშავს.

ეს ვროც მთავრის სომხეთის სიკვლე-ობით ვაგმარბებს შეტევენა და ჩვენ გეგულობდენ ურეკუთ სომხის ხაზის ვროცის ის ამას.

ესე არც უნდა ავანტიურისტ-ბეღლის 1918 წ. სინათის ვაიპეკო-ბის, პაროც არტისტის გული არ დღედავს. რამეც ამდის ხაზის დეტრ-ეტებდა, რომ ამით თავი მთავრანს ახლა ბატონის, საპროტო, რუსეთის, მავრან უნ იმებებს და ნუ ვაგმარბს ჩვენ თავის თავის საზოგადებელ იმიტე-რულ, თიგად შეტეობის ხაზისს წასკვად უმართო თავი წაავს.

თუ მადამანრე მუკლეს ვროცს და რანიღობა შესწავებს დამოხებელი სომხის ხაზი დაქანის.

ყოველ შემთხვევაში ჩვენ ვე-რთობინებთ, წირობა, სომხებს, კო-მუნისტურ სომხებს.

ვეგვად იცოდეს რომ საქარვე-ლოსთვის ფაშკინებელი ავანტიურის-ობა წირობ ხიდად და სინათთან იტებს ვიქობს.

სომხეთში ანარქიის ტალღებე დაღმარებენ, სომხეთი სარევილე უნდაღდნა ვროცე, უნდა და ისებდა მშრომელი ხალხს, იქ შეტევა ვროც-ეთი რუსეთის არბია და თვის ვამო-კვება ვამოვარტებებელ ხელს და-თობინა.

ამ დროს კვილი ვაიპეკო ბი-სო სომხეთის თავის წასკვად ავანტიურის-ობა უნ იყვენა?!. ეს ამბობდა ბ. ბ. მდროეებისთან ვეგვის მესტეობის თუ შეტეობისა. საქართველო ისე ვაგმარბებს და ვეხებდა შიგნის ის ემპეკული ხელი რომელიც ვროც კიდვე არ შეშობი-ლია 1918 წ. უდაზრამებელი დღე-გობილი სინათის მშრომელი ხალხის უნებდას.

გაბაღანი.

შინაგან სანაშრო მიწისტობის და შიგარობის დასავეტობებო რუ-სე-ნებლის იმროცით მე ვაგმარხავერ მათობის რღობა, სდაც დავეთვი ვროც ბეღე ვეუთე იმებრებს. მავრან, არანაგდეს და ათივენი მურულდის პარობინა.

მათობის რღობაში შინადა ვროცო-ლებარ, ამ ხალხის გულისტობის მერე უფრო დამაგინა რაგობიო-ოსმა-ღობა ვეხისევის დროს, იგი ინვე-სტრების მართობის ენს, ასე რომ რღობე ჩემების ურდინა ამ იფი მავრან ეს მავრობადა სავანებობა და შიროდ ღირს აღსანიშნავი დარბე-ბისთვის. ყველაფე იქ სადა, იქ ვიგედი შეტევენა ხაზი მავრანვე ვროცო-ლები და ვეგვარხავერ ხაზის დაშე-წინებელი კრების და შიგარობის სახელით, ყველა საქართველოც საქმეებზე და ადგილობრივ საქო-ბებზე.

საზოგადოებრივი ჩემი ღრმა შოამტე-დღედა ამდისა, რომ ხილხი მომ-ბინა საღი ვარდავებდა, მთელი ხაზის საქართველოს სახელმწიფო-სდა სურვილი სინაბის და მშე-ღობინადა არას ვაგმარბობი, ხა-ზის გულწრფელი და ვროცად ვროც ნავროცა სურვილი, არის ის რომ, რაგობი იქმენს დასტეობი ხა-ზის, რამე რღობინდენ ვეხებე-ლებიდან ე. ი. სურვითისაგან და ანკუაფობისაგან.

რარეც ვუთუტეს ხაზის საქარ-ველოს სახელმწიფო.

მე შეშობლა დავარწმინთა, რომ ხაზის უსახებელი იმედი შეტევენა საქართველოს სახელმწიფოს, აძე-ღებენ მებრებელი სინაბოლ რღო-ბი საქართველოს ხაზის უფლების შეტების ვაგმარ და ჩვენს მთავრობას სიფილის ვროც ვინიერ ნიქერე მთავ-რობად და მურეს მისეგან აღურო-ბინება—ბეღდინებებს.

წარსეთი რღობაში რა ვაგარდა ჩვენი შემოხებელი.

ის რაც ხეით და ს განმავლობაში ვეგვად საქართველოს სახელმწი-ფოს ხელით ვროც სოფლის მსკვებს შეადგენს.

მასმის ეს რღობი, რიცე ერთ სოფლებად მთავრ სოფლები ვაგმარ ვნა ხაზის ვროცინდა, რიცე იქ ვეგვად მისიყო ქველდობინა, თვადსმებში და მარცხვალედა ყ-ჩაღდნა. ასე იყო რუსთა ხანაში ასე ვარდა ხაზის რამდენა დროს და უფრო ვიგარბა კიდვე რეკუაფო-ლობის რეკუაფობის ხანაში. და ეს მარტო მათობის რღობი ვი არ სდება ასე, სდაც საქართველო შეტევის ყველად შეტევის ანკუაფო-ლი და მტკიცე წირობი, მისეგნე მოლო-ღებდა ანარქიას და ათვე ვარცაყს. მე მასწინდა სოხი-ობი რამე-ლით ანარქიის ტეტრეტო იცოდდა, მავრან შეტეობით თუ არა ჩვენ იქ ვეხი პაროც დღედავც ნორმობი მდრომობის დასტეობა. ხაზის ვროცინდა ახს ხაზი ვროცინდა სავანებლობის ხეის უფლებს სი-ბა.

კაცებს და ვეგვარბ არის რომ ისეთი ბატონი ანკუაფობა.

ადმინისტრაციის შესახებ.

ის ხმები, რომელიც უნდა იქმენა მო-ქველ ადმინისტრაციის შესახებ ვროც-რეკულდ თითქმის ის თავის მარო-ღების სავეტებო არ იღებს და შინადა კიდვე მაროცობი ვეგვადეს. მე ვიცხებდა, რომ სინაბოლეს ქი-ღედავად არ შეგნახებდა.

ვარდა იმისა, რომ ხაზის ყველ-დად ამსოფლებებოდა ქმეპალიდა ადმინისტრაციის და ითიხებს, რომ ადმინისტრაციის ყოველთვის მთავ-რობად იქმენა, დანიშნული მე ვნახე ვეგვინათ, რომ ადმინისტრ-აციის არა თუ მაროც თავის ხიდა, თვეხ სტეს ათამეც ღრმა ვროც-დღედა ანარქებს და პარდაპირ ყველ-მეშვიდის რამდენ ვაგმარ. ისე ყველად ადმინისტრაციის სდაც ვი-ფიციე ვე თავის სინაბოლეს სდაც და მას ანკუაფობა ნიქლი არ აქვს, რასაც თითონ ხაზის აცხადებს.

ხაზის საქართველოში. ხაზის სასურსათო აკოცის ვა-ნიციის იგი უსოფლებს პირველ-სოფლებელ მოხობილიღების სე-ნათა მწიფობების და სავრობად უმე-ღობინობას მთავრობის წინაშე რომ სინათინი დაგმარბინა იღებს.

კოპირე რატე ვეცე ბ.

ყველად ხაზის უსახებელი სინა-ბო რღობის ვროც ვროცინებებს სე-ხებულს და მოხობილეს მომხარბებელ საზოგადობას დაარსება—მოწყობას.

ს კ ო მ ე ბ ი.

ამ მხითი ვეგვარ კიდვე მვერი ვაგმარ ვაგმარბებენ, სკოლები პირისთვის, მავრან ქართველი ვნის მასწავლებლები რომელიც ხაზის მაროცობა ვერ ვეგვად არ აქვს.

გ ზ ე ბ ი.

ჩვენი ანკუაფობა საშინელია, ასეთ ხანაშიში მოგვარების ფრის კაცო ანკუაფობელი უნდა იყოს ამბობდა ხაზის.

ღიდი მათობი.

წილს მტელ ღიდი მათობი მოიღა, ვეხი და ღიდივენი ყვე-ღენ თიბილი არის ვაგმარბელები, უნახსკეტელ დროს მე შეტევის და-თოვილ სოხიის უფლებების სინ-დინატი ხაზის დაგმარბება და ვნის ჩვენებით მთავრობე.

სინათის თხოვნი.

აქეთ მთავრობის სომხები, რომ-ლებიც მთელი სინაბილით ვაგ-მარბენ სხვა და სხვა შემთხვევათა უზე-ღებებს ვამოვარბებენ ჩვენთან და მთავრობე შეგნადობლობას ზადენ ისინი აწი რღობით და წილში ვ-ტეხილი არიან სწავრობი ბეგვის. ვან ვაგმარბებულები მთავრობას. მათ დაბარებენ შესაფერ შესაგდომ-ლობის.

ქველ-დავის შესახებ.

ხაზის სინათინი მთავრობა ვარდა საქართველოს არ უნდა, მით უმეტეს ანკუაფო უნდა ქველ-დავის მთავრობა ანკუაფობის მავრობის იმსახელოში ნაკლებობი მთავრობე.

სებობას ამიერ-კავკასიაში, სადაც ორ ციკლოპოლის—ალბონოპოლის და დასავლეთისა შედგენილია შეგვიძინისს გაცნობით ერთი ზოგადი, განსაკუთრებული ურთიერთი ურთობა. საქართველო ერთი ამ სახელმწიფო-თავანია, რომელსაც ვაჭრს შესაძლებლობა თვითვე განავს თავისი ზღვი. საქართველოს აგრისიული მიზნისათვის მახად გამოყენება წყნარად მდებარე როგორც საფრანგეთს და საქართველოს ინტერესებს, ისე მათელი ამონისავალიან ანტრეპრესსაც ჩემი მისია—არის—მისია ზავის და არა ომის, ყოველი განზრახვისა და არა ძალდატანვისა.

საქართველოს და სომხეთს აღმო-საღვთებია ისეთივე როლის თამაში შეუძლიათ, როგორცსაც თამაშობს დემოკრატიული შვეიცარია დასავლეთში, მე დაუძებტ, რომ არა მარტო საფრანგეთის ინტერესები მოიხიფებ და მოუკიდებელ საქართველოს არსებობას, არამედ ამის მიუხედავად აგრეთვე საქართველოს მოსაზრებელ სახელმწიფოების ინტერესებსც მათელი ქვეყნის სახელმწიფოები ამ უმად ნდელი მისათვისა და დემოკრატების კრისის განიცდიან. საქონლის ვიცელა-გამოსაცლის გადავიღება და გზათა მიმოსვლის გაუმჯობესება; ასეთია მათელი ქვეყნის სახელმწიფოთა შორის, საქართველო არის ბუნებრივი გზა დასავლეთსა და აღმოსავლეთს შორის ის გზა უნდა გაიხსნას ბიძგელი შედლებისათვისაც, ეს პირობა არის აუცილებელი მოვლი ქვეყნის ნორმალური წესებების აღსადგენად. ამ გზის დაყენებას მუტუდონი არის არა მარტო საქართველოს, არამედ თავისივე ქვეყნის მტრებიც შევიარაზებულ ძალით ჩარევის სურვილი, იქნება ეს შინაგან რევოლუციის თუ გარეშე ძირის გაყოფის სახით, თავისთავად ამ გზის დაკავება უცნაურია, რომელიც მოინდობებს ამ სახით საქართველოს შინაგარე საქმეებში ჩარევას, თავის თავად გამოიწვევს სხვა სახელმწიფოების შესაფერო სამეტი საქართველოს დაეცემაკენ მიზნობა უღს. ანტანტის არის გზით არ სურს შექმნას საქართველოში ახალი ფორტი. მაგრამ აუთ საქართველო გზად ირეტიკტი შინაურ ამ გარეშე მტრების თავდასხმის, თუ მისი დამოუკიდებლობა საფრთხეში ჩავარდა, კარგია რომლის საშუალებაც შეიძლება კავკასიის გზით აზიასა და ევროპას შორის სანოლის გაცემა-გამოცელების მიზნით, მუდობლო ჩაყვრებულ უფრო ფრთხილდება ამათ დასავლეთი ევროპა თუ რუსეთი და კავკასიის სახელმწიფოებში მე ვფიქრობ ყველა. დასაბრუნ მე ციტყვა: ჩემი მისია მდგომარეობს არა იმში, რომ ვაწეს დავუკეთ, არამედ იმში, რომ დავიცვა საქართველოს დამოუკიდებლობას, თავისუფლებად და შეინარაბ მისიან მეგობრებს და ვაწყობილდება: თუკან შეიფარებოთ მის შესახებ, თუ რატომ პრკოლოდება ასეთ შემახვეცში საქართველოს იურიდიული

სამაჟრო სანლი
გ. სსსიჯიშვილი და ახ. შერეტიტვის ქ. № 74.

გ ა ვ ა მ ა ს ი უ რ ა
ნ ა თ უ რ ა ლ უ ს რ ი კ ო ნ ი ა კ ი

გვარკობა ბილეთით, მოკლებით და მოთალობით.
კ ა რ ი ს ლ მ ე ნ ი მ

„ რ ე კ ო რ დ ი “

სავეტოტელო გარეშდელი „სახელის“ ამბობტობით
შ უ რ ა მ ი ს ა რ ა მ ი.

ს ო ლ ი მ ო რ ა ბ ა მ ი (რ ა მ ა მ ა მ)

ახლად დამუშავებული ახალიდინგან. სკოლის და მხატვარ დედინან ასევეცხლად ერთხანსათა ცველითმომარებულ, სოიბოზონ მოთლები, რომლებსაც ქაზნის ბეჭედი პრობაზე მათელი.

აღიარება, მე ვიპასუვებთ: ამ სკოლის გადაწყვეტა ჩემს კომპენდენტობაში არ შედის. მისი გადაწყვეტა შედეგია ცერემს, მაგრამ მე შემოძლია დავაჩვენოთ, რომ საქართველოს იურ და ულ აღიარებას საფრანგეთი არ შეაჩერებს. წინ ვიტო, რომ ქართველი ხალხი მთელი საუკუნოების განმავლობაში ცხოვრობდა დამოუკიდებლად, და იგი ღირსია ყველა სუვერენულ უფლებისა, რომელიც ეს აქვს რომელიმე ერს. საქართველოს როლი უცვლილია, ვინაიდან მისი საქმე არის მართალი და სამართლიანი. საქართველო არის ერთად ერთი ყნა მთელ მსოფლიოში, ერთიანულ თავისივე უფებსა და დემოკრატიულ განზომილებით. ყუი დასასრულ—მუტუდონელი, რომ მისი დროშა მარს დაეწვას. (სსს)

ნ ა ბ ა მ ა მ ა რ მ ი მ ი ს ს ი რ ა მ ი.
პარსკვეს 17 დეცემბრს
დიდი წარმოადგენა
უკანასკნელი ვასტოაზი
ა. ა. ღურგისა
უკანასკნელი წყვილი
1. მეთიშეკა—სამეცნიერის წინააღმდეგ.
2. მეუბა—საქართველოს წინააღმდეგ.
ამ დღეებში ბეჭდვისი სახელმწიფო.

ჯარის გასის დღიურა.
სამშობლოს სარტოები დანსდელია მტრებს უტყუარულ ყველგან დაეციტებით. ახანაგები ჯარის-ციცეხი დეცემბრში თვადებებში ერთი ერთმანეთს ცილენიან. მტერი იერე გაგეტეს სანამ მთავრობა ხალხის ნდობას ეტრენიან, მოლოდ ეს იცის შეტრება და მსხველ-ჯვრე უტყუარებისგან ენაბარი, მოუკარს ს. შ. შობლია რომ მისი ხაზში დღეს სია საკო სამაფიან.
მეგობრის სამშობლო, რომ მის მთავრობის ვლწობა არ უღვეს მური და მტრობა.
ქ. კ. ს. მ.

ბ ა თ მ ი ნ მ უ შ ა თ ა მ ა ვ ი დ ა.
ამით აუხადებს, რომ 17 მს დეცემბრიდან დროგებს წიგნი.
ოჯახსუდ მიეცება 20 გირანქა.
საწელიწადო დაწესებულებების შემოსავლისგან ფული 88 მანკითა და სახელად და ცნობა დაწესებულებებს ეს ფული 409 მანკითა.

ნ ა თ ე ბ ი მ ი ღ ე ბ ა შ ე ი მ ღ ე ბ ა ჯ გ უ ფ ე ბ ა თ დ ა ც ა ლ - ც ა ლ კ ე .
ნუშეა მავალი.
3—3

სხვა და სხვა.
ინტლისის მთავრობის განკარგულებით სტამბოლში შეუღლებ ან გრანველოს ჯარების განიაოდებას, ახალტეს შეინახავს სტამბოლის მოკავშირეთა ციციზებში.

თ თ ი ყ ი ღ ე ბ ა თ თ
აუტომობილის მთელი ზედა ნაწილი,
მ ი კ უ შ ა
ბირობის გაგება შეიძლება კავკასის და თბილისის ქ. კუთხე შემის საწყობი
პ. სადრამეცხაან.

გუშათა სტრეკავა.
15 დეცემბრის შობის პირახე მკიდა 52 კაცი აღიქან 28 კაცი და 24 ქალი. ასევე ჩაწერია 12 კაცი, ამათგან 5 კაცი 7 ქალი გი-ზოაუნენ სასულეზოები ორი მზარცელი ორი მსახური, ერთი გამხდლები-ბა და ერთი მეტოფე.
16 დეცემბრის საქობი იყო ერთი ვასტურელი და ერთი გარეშეკე.

გ ა ვ ა მ ა ს ა რ მ ა
გვქ პატრიე ვაცნობით მ ათოსის პატრიეკემულ სასოფლოშობას, რომ ზუე მმ. აბუღადმეგება გავსენით
ს ა ს ა დ ი ლ ო

ნორიპა, ახათიანს და შეუღლებს მოსახვეში 19—20 საღე მხდლები
ნიერკული სახეგალები.
და აგრეთვე იშობება ღონი და მაგარი სახეგალები. ყველგაყრი ხელის საწყობით და ზომიერ ფასში.
საქმელებს ამაღლებს იგივე ცნობილი მზარცული კისტა აბუღათუ. პატრიეკევიან ანდონ ააზლობა.